

de angivne Regler kunne komme i Betragtning, altsaa ogsaa konstituerede Lærere. Imidlertid skal jeg indrømme den ærede Finantsminister, at, var det ikke Andet end disse to Punkter, hvori der var foregaaet Forandring, vilde der mulig neppe være tilstrækkelig Grund til at foretage en Forandring af Fordelingen af Hovedsummen imellem Skole-raadskredsene; men det staa for mig saaledes, at naar det tredie Punkt kommer med, nemlig at Lærere, der have under 800 Kr., skulle have Lønningstillæget beregnet, som om de havde 800 Kr., saa vil dette i Forbindelse med de to andre Punkter faae saa stor Indflydelse, at jeg neppe tror, det gaar an at lade den fastsatte Fordeling mellem Skoleraadskredsene blive staaende. Jeg opfatter altsaa Forslaget saaledes, at det nærmest maa komme til at staa og falde med Forslaget om, hvorvidt Bestemmelsen om Lærere, der have under 800 Kr., vedtages uforandret eller ikke. Dersom altsaa Forslaget Nr. 87 a i Forbindelse med Nr. 87 b og Nr. 5 af de særskilt omdelte Ændringsforslag eller noget enkelt af disse Forslag vedtages, saa vil jeg tilraade at stemme imod det af mig stillede Forslag Nr. 86, thi i saa Fald antager jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at fastholde det. Uliver derimod Texten uforandret, som den nu er fra 2den Behandling, saa tror jeg at maatte tilraade det høie Æhing at stemme for det af mig stillede Forslag, hvorefter der altsaa vil foregaa en ny Fordeling mellem Skoleraadskredsene af den hele Sum. I det jeg har omtalt dette Forslag, skal jeg, da jeg har Ordet, tilføje nogle Bemærkninger angaaende det Punkt, hvormed altsaa Forslaget under Nr. 86 vil blive afgjort, nemlig hvorvidt man vil vedtage den ærede Finantsministers Forslag under Nr. 87 a med den ærede Ordførers Ændring dertil, hvorved man enten lader udgaa eller modificerer den Regel, vi indstemte ved 2den Behandling, at Lærere med under 800 Kr. skulle have Tillæget beregnet, som om de havde 800 Kr. Det forekommer mig, for ikke at gjentage, hvad min ærede Sidemand (Holstein-Ledreborg) allerede har udtalt, at en Sammenligning mellem Skolelærernes Lønningstillæg og Embedsmændenes Dyrtidstillæg ikke ret lader sig opstille; thi her have vi altid været enige om, at Lønningstillæg til Skolelærerne ikke er at betragte som Dyrtidstillæg, fordi Lærerne for en væsentlig Del faae deres Løn i saadanne Naturalier, hvis Pris maa antages at stige eller falde med Konjunkturerne. Derfor have vi aldrig betragtet Lønningstillæget til Skolelærerne som et Dyrtidstillæg, men som et midlertidigt Lønningstillæg fremfaldt ved, at vi under den hele politiske Stilling for Diebliffet ikke have været istand til at gjennemføre en Lønningreform for Lærerne. Derfor lade vi den træde i Kraft midlertidigt ved en Bestemmelse paa Finantsloven, Hensynet til Dyrtiden har ikke været bestemmende for denne Post og har heller ikke kunnet være det

(Afbrudelse af Bille). Det ærede Medlem siger, at den har været medvirkende; jeg tror ikke engang, at man kan betegne det saaledes; thi er det rigtigt, at Lærernes Løn væsentlig bliver ydet dem i Naturalier, hvis Værdi stiger og falder med Konjunkturerne, kan Hensynet til Dyrtiden i alt Fald kun have en meget ringe Del i Begrundelsen af disse Forslag. Altsaa dette Hensyn forekommer mig ikke at kunne opretholdes. Derimod kunde man sige, at der var noget Urimeligt i det Resultat, som den ærede Finantsminister fremstillede for os ved anden Behandling, hvorefter det vilde være muligt, at en Lærer i Henshold til denne Bestemmelse skulde kunne faae et Tillæg af indtil 100 Procent. Jeg tror, at den ærede Minister vil komme til at lade noget længe for at finde et saadant Exempel, skjøndt jeg ikke tvivler om, at et saadant vil kunne findes; men jeg vil da ogsaa sige, at da taler selve dette Exempel for Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning. En Lærer, der har mellem 2 og 300 Kr., har en saa ringe Løn, at det forekommer mig ikke at være noget saa forfærdeligt Afstrækkende, om vi her skulde komme til at give ham ligesaa Meget til, som han allerede iforveien har, idet der overhovedet ikke lettelig vil blive Tale om at yde mere end et Par Hundrede Kroners Tillæg i Henshold til denne Bestemmelse. Gaar man ud fra, at Gjennemsnitsprocenten bliver 25, vil man se, at 25 pCt. af 800 Kr. kun er 200 Kr., og det forekommer mig ikke at være noget saa forfærdeligt Afstrækkende, om man kom til at yde en Lærer, der har en Lønning af 2—300 Kr., et Lønningstillæg af 200 Kr. Den ærede Minister gjorde gjældende, at det vilde paa anden Maade kunne komme til at ramme urimeligt, idet der kunde være Lærere, hvis hele Tid ikke var optagen for den Løn, de nyde. Jeg vil nu dersfra strax undtage samtlige Timelærere; thi det er en Selvfølge, at den Bestemmelse, her foreslaas, ikke kan gjøres anvendelig paa dem. De, der nyde Betaling for hver Time, de undervise, kunne overhovedet ikke faae Udgang til disse Lønningstillæg, og udenfor Timelærernes Tal vil jeg sige, at, saavidt mig bekjendt, — det er muligt, at der findes enkelte Exempler derpaa, — men, saavidt mig bekjendt eller indenfor min Bevisthedskreds er der i alt Fald ikke Lærere, der ere ansatte ved Kommunernes Skolevæsen, uden at de kunne betragtes som i det Væsentlige havende deres Tid optagen derved. Følt, der ere ansatte som Anden-, Tredie-, Fjerde-, Femtelærere, beskæftede allesammen Stillinger, i hvilken de mulig kunne have nogen Tid udenfor Skolegjerningen til deres Disposition, men nogen væsentlig Tid tror jeg, at man vilde have ondt ved at paavise Exempler paa. Jeg gjentager imidlertid dette, at med Hensyn til Timelærerne vil det ganske vist være Tilfældet; men jeg antager tillige, at Alle vilde være enige om, at de overhovedet ikke vilde